

„Săptămâna Educației” 2026, se înscrie în seria manifestărilor prin care Sindicatul din Învățământul Preuniversitar Hunedoara marchează, cu un program bogat de activități, Ziua Mondială a Educației și aduce în prim-plan oamenii care dau valoare școlii prin profesionalism, implicare și creativitate.

Un moment important al acestei săptămâni îl reprezintă, încă din anul 2014, Concursul de manuscrise „Magister”, inițiativă dedicată dascălilor hunedoreni cu preocupări literare și publicistice.

„Magister” reunește trei direcții de creație: cărți cu tematică educațională, literatură de specialitate, beletristică și critică literară. Toate aceste secțiuni reflectă preocupările celor care, dincolo de activitatea de la catedră, continuă să învețe, să cerceteze și să împărtășească celorlalți propriile experiențe și idei.

Și ediția din acest an confirmă valoarea și diversitatea creației dascălilor hunedoreni. Dintre manuscrisele înscrise în concurs, au fost selectate pentru publicare, la Editura Karina, următoarele volume:

1. „Catedra dintre lumină și rană” – Doina Bălțat
2. „Sub semnul lecturii” – Doina Bălțat
3. „CoolLit – Literatura română pentru liceeni în 600 de întrebări” – Anamaria Muntean
4. „Între teatru și comunicare didactică” – Florina Poenaru
5. „Karate – Do, Drumul caracterului” – Marius Liviu Biji (coord), Michael Erchedi, Mara India Biji, Darius Septimiu Biji
6. „Îngerii lucrează în schimburi?” – Mihai Marc

„**Catedra dintre lumină și rană**”, volumul de versuri semnat de **Doina Bălțat**, este una dintre acele cărți în care experiența profesională se transformă în experiență poetică. Cele 77 de poeme alcătuiesc o mărturisire despre viața la catedră, despre vocație, responsabilitate, speranță și dezamăgire, dar și despre timpul care trece și despre urmele pe care profesorul le lasă în existența elevilor săi. Lumina și rana devin cele două simboluri între care se construiește destinul dascălului: lumina cunoașterii, a cărții și a dăruirii, dar și rana sacrificiului, a singurătății și a neînțelegerii. Este, în fond, o carte despre demnitatea unei vocații și despre credința că adevărata moștenire a unui profesor se află în oamenii pe care i-a ajutat să devină.

Tot **Doina Bălțat** semnează volumul de comentarii literare „**Sub semnul lecturii**”, o carte care demonstrează că lectura poate fi, deopotrivă, formă de cunoaștere și formă de întâlnire. Autoarea se apropie de opere și de autori cu sensibilitatea poetului, dar și cu rigoarea criticului, descoperind în literatură teme esențiale precum memoria, iubirea, timpul, credința, satul sau condiția umană. Deși volumul reunește scriitori și cărți aparținând unor formule literare diverse – poezie, proză, teatru, jurnal, memorialistică sau literatură religioasă –, unitatea sa este dată de privirea criticului și de bucuria autentică a lecturii. Este o carte care

ne amintește că, atunci când citim cu adevărat, nu ne întâlnim doar cu o carte, ci și cu cel care a scris-o și, uneori, cu noi înșine.

Cartea „**Despre o pedagogie a învățării prin implicare**”, semnată de **prof. dr. Anamaria Muntean**, propune o perspectivă modernă și dinamică asupra predării și evaluării limbii și literaturii române. Cele **600 de teste** reunite în volum nu sunt simple instrumente de verificare, ci contexte de învățare menite să stimuleze reflecția, interpretarea, argumentarea, conexiunile culturale și participarea activă a elevului. Autoarea demonstrează că evaluarea poate deveni un dialog și nu un verdict, iar jocul și implicarea pot fi integrate firesc într-un demers educațional riguros. Este o lucrare construită din experiența concretă a școlii, care oferă profesorilor nu rețete rigide, ci instrumente pe care le pot adapta propriilor clase și propriilor elevi.

Volumul „**Comunicarea – arta de a construi oameni**”, semnat de **prof. Poenaru Florina**, pornește de la o idee fundamentală: educația este, înainte de toate, o întâlnire între oameni. Autoarea explorează comunicarea didactică prin relația dintre pedagogie și teatru, valorificând jocul teatral ca instrument de dezvoltare a exprimării, empatiei, ascultării și cooperării. Teatrul devine astfel un adevărat laborator educațional, în care elevul învață nu doar să vorbească, ci și să asculte, să înțeleagă perspectiva celuilalt și să își asume responsabilitatea propriului cuvânt. În esență, cartea este o pledoarie pentru recuperarea dimensiunii umane a școlii și pentru o educație în care performanța nu exclude sensibilitatea, iar comunicarea devine una dintre formele fundamentale ale construirii omului.

„**Karate-Do – o cale spre formarea caracterului**”, semnat de **Sensei Marius Biji**, aduce în atenție o perspectivă în care arta marțială depășește cu mult dimensiunea sportivă. Karate-Do devine o adevărată cale de formare, în care disciplina, autocontrolul, perseverența, respectul și responsabilitatea sunt cultivate cu răbdare și consecvență. Într-o lume în care performanța este adesea separată de caracter, volumul readuce în prim-plan ideea că adevărata reușită presupune și formarea omului din spatele performanței. Este, prin urmare, o carte despre educație în sensul ei profund: despre devenire, despre asumarea limitelor și despre construirea unui caracter puternic și echilibrat.

„**Îngerii lucrează în schimburi?**”, volumul de versuri semnat de **prof. Mihai Marc**, ne conduce într-un spațiu al întrebărilor esențiale. Poezia sa se apleacă asupra singurătății și iubirii, asupra limitelor ființei umane, asupra relației dintre om și destin și asupra timpului care ne modelează și ne fragilizează. Titlul, prin aparenta sa ironie și prin misterul pe care îl sugerează, deschide o meditație asupra condiției umane și asupra nevoii noastre de sens. Este o poezie a interogației și a reflecției, care nu oferă întotdeauna răspunsuri, dar are meritul de a ne determina să ne punem propriile întrebări.

Cele șase volume sunt, așadar, foarte diferite: avem poezie și critică literară, pedagogie și metodică, reflecție asupra artei marțiale și cercetare asupra comunicării. Și totuși, dincolo de această diversitate, ele alcătuiesc împreună un

portret al dascălului care nu încetează să caute, să se întrebe, să scrie și să împărtășească ceea ce a descoperit în anii de experiență. Sunt cărți născute din pasiune, din muncă și din dorința de a lăsa ceva în urma unei experiențe profesionale care nu se încheie odată cu ora de curs.

Îi felicităm pe toți autorii acestor volume și le mulțumim pentru că ne demonstrează, prin ceea ce creează și împărtășesc, că profesorul adevărat nu este doar cel care formează generații de elevi, ci și cel care continuă să învețe și să inspire – devenind un model pentru elevi și, deopotrivă, pentru colegi.

Prof. dr. Simona Țene,
Inspector școlar pentru limba și literatura română